

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ
ATELIÉR

FACULTY OF FINE ARTS
ATELIÉR

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE
BACHELOR'S THESIS

NÁZEV
TITLE

Ge137989
Ge137989

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

Jiří Kamenskich

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

prof. akad. soch. Michal Gabriel

OPONENT PRÁCE
OPPONENT

prof. akad. soch. Jan Ambrůz

BRNO 2015

DOKUMENTACE VŠKP

NETEXTOVÁ ČÁST

K obhajobě bylo předloženo 1 objekt a 1 videozáznam.

1/ Hledání měřítka

2/ Tavení materiálu

3/ Odkrývání objektu

4/ Vyjímání objektu

5/ Hotový objekt – horní pohled; kalafuna, organický a nerostný materiál
690 x 690 x 400 mm, květen 2015

6/ Ge137989; tavení a odlévání do formy; kalafuna, organický a nerostný materiál
690 x 690 x 400 mm, květen 2015

DOKUMENTACE VŠKP TEXTOVÁ ČÁST

Ge137989 je geologické označení a zároveň název pro mou bakalářskou práci, která zapadá do série zkoumání a analyzování mého rodného kraje a jeho nejbližšího okolí. Za tímto racionálním názvem se skrývá daleko procítěnější poloha, tak jako tomu bylo u mých předešlých prací tohoto zaměření. Ge137989 je označení hory Keprník, pod kterou jsem vyrůstal, jejíž okolí velice dobře znám, a ke které mám vytvořenou silnou citovou vazbu. V těchto pracech se snažím posouvat mé osobního poznání a cítění zdejší krajiny.

Pro představu bych popsal dva předešlé projekty. Jeden z prvních, kde se vědomě zabývám domovinou, nese název Sběr a lov (2013-2014) Inspirací pro tuto práci mi byl anglický článek, který upozorňoval na zatěžování krajiny olovem, zejména u lovců (střelců a rybářů), kteří zanášejí krajinu olovenou municí. Podle průzkumů můžeme v některých rybnících nalézt až 250 olůvek na 1 metr čtvereční. Po čase mě napadlo prozkoumat vlastní okolí a po půl roce sbírání jsem ve třech lokalitách nashromáždil přes 13kg čistého olova z těchto citlivých míst v krajině. Dále jsem řešil, jakou formu budoucímu objektu dám a jakou formou ho budu prezentovat. Nakonec jsem zvolil akční, až symbolistický přístup. Po vyčištění a získání čistého olova jsem zabodl do země dřevěný kůl. Po vyjmutí jsem vylil roztavené olovo do vzniklého otvoru. Vychladlé olovo jsem vykopal a k mému úžasu vznikl tvarově i strukturou pro mě zajímavý tvar. Celý proces čištění a lití jsem vytvořil na jednom ze sběrných míst. Tento objekt jsem prezentoval s mapou se souřadnicemi, textem a skládanými plakáty s fotkami a popisky dementující postup práce, které si mohl divák vzít s sebou. Tímto dílem dávám symbolisticky hold svému kraji. S tímto projektem hodlám dále pokračovat i v Anglii.

Dalším projektem jsou hliněné misky (zatím bez názvu). I zde jsem se zaměřil na domovinu, ale tu nejužší. Zajímala mě domácí zvířata, kterými jsem obklopen, a to jak domácí, tak hospodářská zvířata, například krávy, prasata, ovce...zkrátka zvířata, která vidám, krmím je a jsou nepostradatelnou složkou v chodu mnoha domácností, přetváří krajinu, dávají lidem obživu a zastávají těžkou práci. Jelikož máme doma hrnčířský kruh, tak jsem se snažil tyto dvě polohy řemesla a zvířat spojit dohromady a vytvořit tak nějaký objekt. Pokračoval jsem tedy tak, že jsem do čerstvě vytočených misek vložil příhodné žrádlo a pak stačilo nakrmit zvířata. Ta pak misky dle svého přístupu k žrádлу dotvořila. Nejvíce mě zajímal proces a přístupy zvířat. Výsledné misky jsem vypálil a zpevnil transparentní glazurou. Po pozorném prohlížení lze většinu zvířat identifikovat v otiscích, například otlacená kopýtka, zuby, jazyk... Objekty jsou podpořeny fotografiemi. Mohl bych uvést pár dalších projektů s tímto tématem, ale tyto mi přijdou s návazností na mou bakalářskou práci asi nejbližší.

A teď k samotné bakalářské práci. Dlouhou dobu jsem věděl, že chci pracovat s horou Keprník, Šerák nebo Červenou horou. Nakonec jsem si vybral horu Keprník, která je nejbližší obci, ve které bydlím, a zároveň je nejvyšším vrcholem ze tří uvedených vrcholů. Nejvíce mě zajímalo to, co je pod povrchem, to co jsem neměl nikdy potřebu pozorovat. Hlavním zájmem byly dosud vždy jen povrchové vjemy. Nejdříve jsem chtěl pracovat pouze s půdou jako materiálem a nic víc do toho nevnášet. Ale pak jsem cítil potřebu i jiného zaznamenávání, a tím bylo pro mě odlévání a zkoumání otisků mých a otisků daného místa. Místo pro uskutečnění jsem hledal několik dní, než jsem našel to plně vyhovující. Výběr materiálu pro zhotovení a splnění mých požadavků byl však větší problém. Nejdříve jsem chtěl podobně jako u Sběru a lovu (olovo) natěžit něco z krajiny, ale nic neobstálo, a tak jsem hledal jiný přírodní materiál. Nakonec jsem zvolil kalafunu, což je pro mě materiál, který má po zaschnutí schopnost zachovat si svoji transparentnost a současně dokáže spojit jednotlivé prvky určitého místa, ze kterého tak přijímá esenci i tvar. S tímto materiálem jsem velice spokojen, především také pro jeho šetrnost k danému prostředí a křehkost... Dále se mi líbila představa toho, že neodeberu žádnou masu z krajiny, ale použiju krajinu jako formu pro uskutečnění, kterou pak navrátím do původního stavu. Samotnou prohlubeň jsem hloubil podle svého měřítka tak, abych se do ní skrčil a mohl tak v otáčivém pohybu formovat vnitřní tvar. Po vyhloubení jsem jámu vysypal jemně nadrcenou kalafunou a stěny jsem nahřál plamenem pro zpevnění stěn, pak už jsem postupným natavováním kalafuny díru vyplňoval. Celý proces trval dva dny. Po vychladnutí jsem objekt vykopal a vytáhl. Objekt má takové

rozměry, aby jej bylo možné z terénu mými silami z nepřístupného místa dostat pryč. Celý proces jsem natáčel a výsledný videozáznam budu prezentovat s objektem.

V rodné krajině je člověk promítnut a naopak je krajina promítnuta v nás. Pokaždé, když se člověk vrací do svého rodiště, vyvstávají mu na mysl zakořeněné vzpomínky, tak jako jsme my zakořenění nějakou svou stopou v krajině i když třeba nepatrnou.